

Canada-Tidningens småannonser.

Enkel aflysning för annonserna är en mycket effektiv. Om ni önskar...

Annonspris 2c per ord; minsta afgift 50 cent.

LEDIGA PLATSER

Önskas Hushållerska. — Änka i Åderna 30-31 år. För ankomen med två barn i åldern 4 1/2-2 år.

Om någon af dessa tidnings läsare känner till adressen på Otto Berg...

Önskas. — En svensk man att lära till elektriker, speciellt tillverkning af elektriska batterier.

En pålitlig agent önskas i byråstad eller större samhälle för försäljning af en nyutkommen patent...

AFPARSTILLFÄLLEN

Farm till lyra. — 2 mil från Inwood, Man., 17 acres odlad. 20 acres skall uppbyggnads denna sommar.

HUS TILL SALU

Ett godt tillfälle för svenskar att erhålla ett treffligt, modernt hem i ett naturskönt Norwood. Ett block från postkontoret. Ländriga betalningsvillkor.

FARM LÄNDE TILL SALU

Till Salu — 320 acres farm i Saskatchewan, Canada; godt läge nära staden.

EN BEHJARTAD SKRÄDDARE

För bra många år sedan tjänade jag på en af lagman Sylvanus många skånska egendomar en "kalfvapiga", som hetta Lisbet.

Hon var rask och färdig i vändningarna, ordentlig och påpasslig samvårdande vid gränsfärderna unga, hoppfulla attingar, lute var hon precis bildsom, men hennes liflighet och munterhet gjorde henne allmänt omtyckt.

Nä, hvad spörjs där för nytt ut på bygden, Svenson?

— Ä, här är minnsn inte ondt om nytt i dessa dagar. Märten Ols svarar han på det jag frågar om.

— Det är rätt! — de räckarna! — utbrast någon af drängarna.

— Men den största nyheten, — fortsatte Svenson, — är ändå att det har kommit cirkus till staden!

— Det är ett stort förhållande, att han storr alldeles för raskt, och så har han en flax, som springer efter hvar kula, som får fäna ett framtimmer i. Den yvande hand har fått, då han tjänade knek, och det var väl kanske egentligen det, som den karvade tösen hade svårast att förlikta sig med.

Den andre hetta Nälstedt, var skräddare till professionen samt gick omkring och sydde hos bönderna de dagar han icke gjorde dagverken vid gården. Han var kvickänt och talbar för resten liten till växten, blek och tafatt och en smula kutyrgig.

En dag satte stiftare, torpare och tjänstefolk i den stora stugan, när postbudet kom från staden. Det var en gammal knek, som hetta Svenson, tillika dagverksman och ringare i församlingen. Han torde också "fråskå-

Strömberg fann för godt att slå doffret till för denna nya snart af medtaflarna.

— Hvad kostar biljetten? — sporde Lisbet. — Åh, en femtio eller sjuttio fem öre.

— Då kan jag bestå mig med biljett själv! — förklarade Lisbet. — Men det kunde ju i alla fall vara roligt att ha sällskap med någon bekant.

— Jag följer med dig! — ropade skräddaren och hoppade högt i vädret. — Gör inte det, "varman" — du smälter, när de börja skjuta.

— Å, skräp! Jag låter inte skrämna mig af tomt larm. — Och let allra roligare är, — sa Svenson, — att om sönadg lottas där bort en lefrämle gris.

— Åh, du min Skapare! Den måste jag se i och vinna! — sa skräddaren. — Gör det! — sa Lisbet. — Så skall jag laga julkorf af den till dig!

— Ä, Lisbet hilla! Om du ville ta både mig och grisen i din vård i alla våra lifsdagar! — sa skräddaren och såg vänligt på henne.

— Finns folk, som mätte hon väl kunna få att sköta! — mente Strömberg och vred upp sina mörbrår. — Ja, vi värder du grisen, så skall jag bli din kvinna! — förklarade Lisbet och småmyste mot skräddaren.

— För det levande, att du är ett lyckans skötebarn, och skall man ge sig ut på vandring genom livet med en karlserson, så är det klokast att ta en som har tur.

— Ja, får jag dig, Lisbet, så har jag tur! — jublade skräddaren och sken som en sol, när han såg Strömbergs sura minner.

— Nå, om jag vinner den? — sa Strömberg om en stund. — Du har för stor tur hos toserna för att ha tur med kråk! — genmätte Lisbet litet tyvaktigt.

— Men den, som skall be till Gud, att han må låta mig vinna grisen — det är allt jag, — hvisslade skräddaren, när han på kvällen bjöd Lisbet förrätt.

Hon skratade hjärtligt. — Lycka till! — sa hon. — Hör du, skulle du inte kunna gå litet rakare i ryggen, så säg du inte så onödigt ut?

— Jo, det kan du lita på! Om jag bara vinner grisen och blir din man.

Och söndagen rann upp med strålende härligt eftermiddagsvärme. Från herrgården gaf sig en hel karavan af drängar och pigor af mot staden. Sombiga tänkte vinna grisen själfva för att förtära skräddaren och Strömberg, och andra ville se, hur det skulle gå till på konstberedskorna, ty Strömberg hade i förtroende beviljat sina vännar, att de där framtrötten inte hade några kjolar på sig utan bara ett tunt flor om midjan och brukade vara barbranta för resten. Men det hade de inset talat om för flickorna: de voro nämligen rädda, att dessa inte skulle vilja följa med, om de hört talas om det på förhand.

Lisbet, Strömberg och skräddaren voro med bland floeken. De båda medtaflarna höllo sig på hvar sin sida om sin långtans föremål och kastade bak hennes rygg sneda blickar på hvarandra.

Skräddaren bar under armen ett paket, invepit i en rödvit sehalet. Man undrade mycket på hvad det kunde vara: somliga gissade på matstök, andra på en yxa att slakta grisen med, under det andra förmodade, att det var ett lekan, hvarmed han skulle törka sina tårar, om grisen följde på en annans lott.

Skräddaren löste själf gatan. — Det är helt enkelt en påse — jag skall väl ha någonting, som jag kan bära grisen i!

Där blef roligt, så ni tro. Men Lisbet blef alldeles förbluffad öfver hans tvärskerhet och började i smyg se närmare på honom. Å, jo! När han var klädd i svarta klädeskläder, följde hon sig ju inte så illa ut.

Med tiden kommo de fram till staden, och Strömberg, som var van, köpte biljetter till lakterna å hela sällskapet samt inlott ett lottnummer för hvar biljett. Alla lottnummer lades sedan i Strömbergs mössa; hvar och en fick dra ett nummer, och själf tog han lot öfverblifna.

— Det bästa ligger alltid på botten! — sa Strömberg. Men han var synbarligen inte riktigt lugn. — Inne i kaffekrogen och inne i dynekruaset! — sa skräddaren skratande.

Sällskapet passade på att vara de första, när dorrarna öppnades, och satte sig i en klunga på de bästa platserna. Innan det började, hade Strömberg köpt alla numren utom Lisbets och skräddarens, ty han ville ha så stora utsikter som möjligt att vinna. Han fick dem till tjugufem öre styck, och det smickrade honom att kunna uppträda som stor matador. Förställningen började och väckte allmänt bifall; något sådant hade de flesta aldrig sett eller ens kunnat tänka sig. Och fastän en del af flickornaingo litet friskare färg på kinderna, när de sågo de latt klädda ryttarinnorna, höllo de god min Lisbet.

skratade åt en anmärkning, som en af drängarna gjorde.

— Du är också barbrant, innan du får strampor på dig, och att de där sockerduksockorna ha två ben likt med andra människor kunde till och med du ha tänkt dig, hur dum du än är. För resten ser du väl, att de ha kläder, fastän de äro tunna och fina som flor?

Handklappningarna tilltog i styrka för hvarje nummer och liknade snart åskkrallar. Storst blef emellertid jublet, när en pajas kom in med en dresserad gris, som kunde göra de märkvardigaste konstner.

— Det är den, som skall lottas bort, — sa Strömberg. — Hör du "Saxaskank"! Den där kan göra konstner, som du inte är mänskligt att göra efter!

Under en oerhörd spänning skedd de slutligen lottdragningen. — Nummer 78 har vinnat den lefrämle grisen!

Strömberg såg på sina nummer och blef låg i synen som en flagstängel. Skräddaren likade och drog en djup suck — han hade synbarligen inte tur hvarken hos toser eller kråk.

— Joss, det är mitt nummer! — sa Lisbet häftigt och med blossande kinder. — Vill den af de ärede herrskaper, som har nummer 78, komme här neder och tage den gris! — ljöd direktörens röst nere från ribbanan.

— Men, Herre Gud, inte kan väl jag gå ner och stå som ett spektakel med halsen, om inte du, Strömberg, som förtär dig på allt sådant här, vill vara snäll och gå ner efter den till mig?

— Hm! Punkt! Jaha — det vill säga — hm! Ser du, Lisbet, det är ett fördjupadt elände, man skall själf springa fatt det sabla kraket, och där blir ett sådant heliskt flin. Det kan inte hin ta den — han är dresserad och gör värre krumbakter än en hare. Och så — ser du — hm! Så kunde där vara någon af mina gamla vännar bland officerarna här uppe i kväll, och han kunde känna igen mig, ser du, och det skulle vara en sakramenskad ehkan, ser du!

Lisbet log försändligt. Han var rädd för åtlöjet. — Vill icke den, som har 78, komme här ned och tage sin gris? Förste gång! — ljöd det på nytt.

— Publikken började få roligt och reste sig upp. — Får jag lappen? — bad skräddaren tyst och såg Lisbet bönfallande in i ögonen. — Dar är den! — var hennes svar. — Och se'n dig också? — tillade han.

— Tag grisen först — jag springer inte från dig! — Nummer 78 skall komme och tage sin gris! Andre gång! — Här är nummer 78! — skrek skräddaren af alla krafter, kief upp

— Ja, det gör jag! — sa hon sjabbt. — För du är en af de få karlar, som en tös kan lita på i alla väder. Men jag är rädd, att vi få ge oss af så snart som möjligt — annars skrifer den där gaphalsen ihjäl sig i säcken!

— Å du! När vi komma ut om staden skall han få fraska. Jag har ett rep i fickan att leda honom med — det gör ju ingenting; det är mörkt, så ingen ser oss. — Du tänker då på allt! — sa hon och lade sin arm om hans oais. — Hm, jag tänkte då egentligen bara på dig.

Åtta dagar före bröllopet bjöd skräddaren alla sina vännar hem till sig. Först fingo de en toffla och se'n en sup och en smörgås. Och se'n tog grisen in och fick göra konstner. Den där var ju han, som till skräddarkvällen står oförgätligt i många människors stuga för den lilla rara gumman.

WINDSOR TABLE SALT

"Vänta ni få pris för bästa smör i år!" "Naturligtvis gör jag det. Jag har de bästa kor i landet — och här är mitt Windsor Smör Salt. Ni kan ej öfverträffa denna kombination. Ni vet kanske att jag vunnit första priset för bästa smör alls sedan jag började att baka Windsor Salt!" "Hopps ni vinner." "Tackar, så gör jag också."

Vet Ni

att ni kan få Amerikas mest lästa och bäst omtyckta svenska tidning

Svenska Amerikanaren

Importerade svenska vykort i finaste litografiskt FARGTRYCK. Om ni önskar något riktigt fint att skicka till edra vännar, så ges här ett tillfälle. Dessa äro äkta importerade svenska vykort, de finaste som någonsin tillverkats; teckningen är klar och tydlig, färgerna utomordentligt naturtrogna. Vyerna äro olika på hvarje kort och från skilda delar af vårt kära, vackra fosterland. Ni får hela dusinet för intet genom att insända 35 cents i silver- eller moneyorder — icke frimärken — för fyra månaders prenumerations till SVENSKA AMERIKANAREN 208 N. FIFTH AVE. CHICAGO, ILL. Profnummer af tidningen sändas fritt på begäran. Namn denna tidning då ni skriver.

MAGIC BAKING POWDER. Rent, Fabricerad i CANADA, Hälsosamt. Innehåller ej alun. Pålitligt, Ekonomiskt.

Utmärkta Tandborstar

The Gordon Mitchell Drug Co.

SAND OCH GRUS

The Birds Hill Sand Co. Limited. leverera den allra bästa sand, grus och krossadt grus. Krossadt Grus. AF OLKA GROPHET FÖR FÖRSTÄRKT BETON OCH BYGGNADSARBETE. Det allra bästa i västra Canada. Snabb leverans å bangård eller i vagnslaster. Hcrlitet eller hur stort parti skickas. Kontor och upplag: Hörnet af Ross och Brant Streets. Vice-President och verkställande direktör D. D. WOOD. Telefon Main 6158.